

SAK 13/02

REGULERING AV FISKET ETTER SEI I 2003

1. SAMMENDRAG OM ENDRINGER I FORHOLD TIL ÅRETS REGULERINGER

Nord for 62°N har Fiskeridepartementet fastsatt en totalkvote på 164.000 tonn. Det gir litt høyere kvoter, men ellers blir reguleringsopplegget fra 2002 videreført. Kvoteforhandlingene med EU er ikke avsluttet, og kvotene i Nordsjøen er beregnet som regneeksempler basert på en TAC på 135.000 tonn, dvs. samme TAC som i år.

2. BESTANDSSITUASJONEN

2.1. NORD FOR 62°N

En «føre var» forvaltning av sei nord for 62°N tilsier i følge ACFM at gytebestanden bør være større enn 150.000 tonn (B_{pa}) og at fiskedødeligheten holdes under 0,26 (F_{pa}). ACFM uttaler at mens fiskedødeligheten for mange bestander i ettertid ofte viser seg å ha vært undervurdert, har fiskedødeligheten for denne bestanden vært noe overvurdert i de siste årene. Gytebestanden er nå estimert til å utgjøre 360.000 tonn, godt over det foreslåtte B_{pa} . I 2002 er fiskedødeligheten foreløpig anslått til 0,24, dvs. under (F_{pa}). For 2003 tilrår ACFM at fiskedødeligheten bør være lavere enn 0,26 (F_{pa}), og at det samlede uttaket fra fisket bør ligge under 164.000 tonn.

I sin kommentar for 2003 gjentar ACFM at et bedret beskatningsmønster i de senere årene har gitt redusert dødelighet på yngre fisk på grunn av at minstemålet ble økt i 1998. Samtidig har notfiskets relative andel av fangstene blitt mindre de siste årene.

2.2. NORDSJØEN OG SKAGERRAK

Når det gjelder seibestanden i Nordsjøen og Skagerrak (ICES-område IIIa og IV) og seibestanden i ICES-område VI, dvs. havområdene vest av 4°V, har ACFM for 2003 på samme måte som i fjor i utgangspunktet gitt en samlet anbefaling, hvorav bestanden Nordsjøen og Skagerrak i regnes for å utgjøre 91% av totalbestanden. Tidligere ga ACFM separate anbefalinger for sei vest av 4°N og sei i Nordsjøen/Skagerrak. ACFM estimerer gytebestanden av sei i Nordsjøen (ICES-område IVa) til å utgjøre 298.000 tonn, som er over det som ACFM definerer som en nedre "føre var" grense (B_{pa}) på 200.000 tonn. For 2003 anbefaler ACFM at fiskedødeligheten bør være lavere enn $F_{pa} = 0,40$ som betyr et uttak i 2002 på under 176.000 tonn i Skagerrak og Nordsjøen (ICES-område IIIa og IVa).

Økningen i forhold til fjorårets anbefaling på 135.000 tonn, skyldes at fiskedødeligheten er blitt redusert og at gytebestanden har økt. Beregningene er imidlertid usikre og hviler på antagelsen om gjennomsnittlig rekruttering. I følge ACFM vil det ikke være noen langsiktig gevinst i å øke uttaket ut over nivået på 132.000 tonn.

3. SEIFISKET NORD FOR 62°N

3.1. GENERELT OM FISKET I 2002

Totalkvoten av sei nord for 62°N ble fra årets begynnelse fastsatt til 152.000 tonn, hvorav 10.000 tonn ble avsatt til andre lands fiske. Nye beregninger fra ACFM basert på nye fangstdata fra de siste seitoktene, viste at bestandssituasjonen var mer positiv enn det som var lagt til grunn for kvotefastsettelsen for 2002. De nye beregningene viste at totalkvoten kunne økes til 162.000 tonn uten at fiskedødeligheten overskred F_{pa} . Etter avsetning til tredjeland ble den nye noeske ktotalkvoten 152 000 tonn. Den norske kvoten ble fordelt på de ulike gruppene fra 15. juli og fangst pr 3. november fremgår av tabell 1 nedenfor. Alle kvotetall i det følgende er basert på totalkvoten av 15. juli.

Tabell 1 Gruppekvoter og landet kvantum.

Redskapsgruppe	Gruppekvote pr 15. juli	Landet kvantum pr. 3. november.	Rest
Not	38.000	24.767	13.233
Trål	56.240	38.306	17.934
Konvensjonelle	57.760	43.941	13.819
Sum	152.000	107.14	44.896

3.2. FISKET MED KONVENSJONELLE REDSKAPER

Det fremgår av tabell 1 i at det ble fra 15. juli fastsatt en gruppekvote på 57.760 tonn for fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper i 2002.

Tabell 2 nedenfor viser gruppekvoter og fangst pr 3. november innenfor de ulike kvoteordningene i den konvensjonelle flåten.

Tabell 2 Gruppekvoter og landet kvantum, fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper

Redskap	Gruppekvoter pr. 15. juli	Fangst pr. 3.11.02	Rest
Over 28 meter	6.354	5.567	787
Under 15 meter med samlekvote	20.737	13.712	7.025
Under 28 meter uten samlekvote	30.669	24.662	6.007
Sum	57.760	43.941	13.819

3.2.1. Fartøy på 28 meter og over

I 1998 ble deltakelsen i seifisket med garn for fartøy på 28 meter og over begrenset ved at bare fartøy som hadde deltatt i garnfisket etter sei i ett av årene 1995-1997 fikk adgang til å delta. Gruppekvoten utgjør 11,9% av den samlede gruppekvoten til konvensjonelle redskaper. I 2002 ble gruppekvoten fastsatt til 6.354 tonn hvorav 750 tonn ble avsatt til dekning av bifangst. Det ble videre fastsatt en generell maksimalkvote på 220 tonn som ved justeringen av totalkvoten 15. juli ble økt til 235 tonn. På grunn av utviklingen i seifisket ble maksimalkvoten økt med 100 tonn 29. oktober.

17 fartøy har deltatt i det direkte garnfisket etter sei nord for 62°N i 2002 og pr. 3. november er det fisket i alt 5.567 tonn hvorav 489 tonn er tatt som bifangst. Fartøy på 28 meter og over uten deltakeradgang i garnfisket kan ha inntil 50% sei som bifangst så lenge fisket er åpent.

3.2.2. Fartøy under 28 meter

Landsmøtet i Norges Fiskarlag gikk inn for at det skulle etableres 4 lengdegrupper av konvensjonelle fartøy under 28 meter. Men Landsmøtet understreket at en betingelse for en oppdeling av kystflåten i fire kvotegrupper, var at det ble etablert adgangsbegrensninger. Seifisket for fartøy under 28 meter som fisker med konvensjonelle redskaper var ikke adgangsbegrenset i 2002 og Fiskeridirektøren ville derfor ikke gå inn for at gruppen av fartøy under 28 meter ble delt inn i 4 lengdegrupper med tilhørende gruppeandeler.

Fartøy i den konvensjonelle flåten under 28 meter ble fra årets begynnelse regulert med maksimalkvoter. Fartøy under 15 meter i gruppe I var regulert med samlekvote, mens andre fartøy under 28 meter som ikke var med i samlekvotereguleringen var regulert med maksimalkvoter.

Tabell 3 viser maksimalkvotene slik de var etter kvotøkningen 15. juli. Fartøy under 10 meter fikk en garantert kvote på 5 tonn, angitt i parentes i tabellen under.

Tabell 3 Maksimalkvoter

Lengdegruppe	Fartøy regulert med samlekvoter maksimalkvoter 15/07 2002	Tilleggskvoter 15.07 fartøy under 28 meter som ikke er regulert med samlekvoter 2002
Under 10 meter sl.	19,2 (5) ¹	20
10 – 14,99 meter sl	30,7	32
15 – 20,99 meter sl	57,6	60
21 –27,99 meter sl	80,6	84

¹ Fartøy som ikke var regulert med samlekvoter hadde 5 tonn som garantert kvote.

Fartøy under 28 meter som ikke var regulert med samlekvote kunne fiske inntil 30.699 tonn, mens fartøy under 15 meter med samlekvote kunne fiske inntil 20.737 tonn. Gruppekvoten til fartøy under 28 meter som ikke var regulert med samlekvote var periodisert fra begynnelsen av året for å sikre en spredning av fangst og råstoff ut over året. På grunn av en svakere utvikling i fisket enn forventet, ble denne periodiseringen opphevet da totalkvoten ble økt 15. juli

Den svake fangstutviklingen fortsatte og maksimalkvotene for fartøy under 28 meter ble derfor opphevet fra og med 20. september. Den 24. september ble de fartøy som var regulert med samlekvoter og som hadde fisket opp denne gitt adgang til et fritt seifiske.

Pr 3. november er det landet 38.374 tonn av fartøy under 28 meter som fisker med konvensjonelle redskap, og det gjenstår 13.032 av den disponible kvoten på 51.406 tonn. Av dette har fartøy under 15 meter i samlekvoteordningen fisket 13.712 tonn mens fartøy under 28 meter som ikke er regulert med samlekvoter har fisket 24.662 tonn.

3.3. NOTFISKET

Deltakelsen i seinotfisket nord for 62°N i 2002 ble regulert ved at det ble satt som krav at fartøy mellom 13 og 27,5 m sl. må ha hatt adgang til å delta i seinotfisket i 2001.

Etter kvoteøkningen 15. juli, var gruppekvoten for not 38.000 tonn. Notfisket har i år vært regulert med differensierte maksimalkvoter og med en periodisering av gruppekvoten. Utviklingen i maksimalkvotene fordelt etter fartøyets lengde fra 1997 til i år er vist i tabell 4.

Tabell 4 Maksimalkvoter 1997 - 2002:

Fartøy-lengde	Maksimal-kvotep 1997	Maksimal-kvotep 1998	Maksimal-kvotep 1999	Maksimal-kvotep 2000	Maksimal-kvotep 2001	Maksimal-kvotep 2002 pr. 15.07
under 15 m	650	330	270	151	166	179
15 - 20,9	800	440	360	202	220	270
21 - 22,9	950	550	450	252	274	364
23 - 25,9	1.100	660	540	302	328	438
over 26 m	1.250	770	630	353	382	508

Tabellen viser at maksimalkvotene har blitt redusert med vel 70% fra 1997 til 2000, mens de økte i 2001 og 2002. Overreguleringen i 2002 var på 80% .

Tabellen nedenfor viser deltakelse og landet kvantum fordelt på lengdegrupper i årene 1997 -2002.

Tabell 5 Deltakelse og landet kvantum:

Lengde-Grupper	1997		1998		1999		2000		2001		2002 ¹	
	Antall	Tonn	Antall	Tonn	Antall	Tonn	Antall	Tonn	Antall	Tonn	Antall	Tonn
under 15	51	3.799	76	4.322	65	3.500	51	2.371	42	1.942	20	925
15-20,9	47	10.204	66	8.612	62	8.236	51	4.538	47	2.971	31	1655
21-22,9	20	6.909	41	10.019	41	6.547	46	5.453	51	5.824	44	3.589
23-25,9	19	10.389	31	7.867	31	7.301	31	5.746	28	4.521	24	4.137
over 26	20	13.083	97	13.577	128	13.614	123	10.1034	134	12.869	143	14.461
Sum	157	44.383	311	44.397	327	39.199	302	28.242	302	28.128	262	24.767

¹ Tall pr 3. november.

Økningen i deltakelsen i seinotfisket fra 1997 til 1998 førte til at det i 1999 ble innført en regulering for å hindre ytterligere ekspansjon. Veksten i antall fartøy over 26 m sl. skyldes også at Norges Sildesalgslag fra 1997 begynte å registrere bifangst av sei i ringnotfisket etter sild. Hittil i år er det registrert 91 ringnotfartøy med en bifangst på til sammen 684 tonn sei. Seinotfisket med fartøy over 90 fot (27,5 meter) er konsesjonsbelagt. Det er kun 6 fartøy som har slik konsesjon. I 2002 er det hittil 186 fartøy mellom 13 og 27,5 meter og 2 fartøy over 27,5 meter som har deltatt i seinotfisket nord for 62°N.

Fisket var periodisert ved at 40% av gruppekvoten ble avsatt til et fiske før 15. juli og 60% til et fiske etter 12. august. Det var forbudt å drive et notfiske i perioden mellom disse to datoene. Fisket i første periode ble ikke stoppet. Da det ble fisket såpass lite i første periode, ble maksimalkvotene økt med 50% den 8. august. Store innslag av sei under minstemål på notfeltene bidro til en svakere utvikling i fisket sammenlignet med tidligere år.

Maksimalkvotene ble derfor ytterligere økt med 30% den 21. august og opphevet med virkning fra 17. september.

Pr. 3. november er det fisket 24.767 tonn sei med not og det gjenstod altså på det tidspunkt 13.233 tonn av gruppekvoten.

3.4. TRÅLFISKET ETTER SEI

Trålerne har 15.07 en kvote på 56.240 tonn. Som i 2001 ble det ble avsatt en kvote på 1.000 tonn til dekning av bifangst i trålfisket etter øyepål, tobis og sild. Den resterende kvoten ble fordelt med 44.992 tonn til torske-trålerne og 10.248 tonn til seitrålerne.

Tabell 6 nedenfor viser kvantumsutviklingen for trålfisket etter sei nord for 62°N fordelt på torske-trålere, trålere med seitråltillatelse og trålere med nordsjø-/industri-tråltillatelse.

Tabell 6 Fangstutvikling i 1.000 tonn rund vekt

Konsesjon	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002 ¹
Torske-trålere	46,9	57,4	59,5	81,0	53,8	40,1	38,8	39,4	36,3	36,5	35,1
Seitrålere. ²	12,3	11,9	16,3	19,3	12,2	8,6	9,5	9,4	7,9	8,2	7,6
Bifangst industri-trål o.a.	-	-	-	-	1,4	0,8	1,1	0,7	0,8	2,7	1,2
Total	59,2	69,3	75,8	100, 3	67,4	49,5	49,4	49,5	45,0	47,4	43,9

¹ Fangst pr. 3. november

² Til og med 1995 omfatter tallene fangst/bifangst fra trålere med industri-trål-/nordsjø-tillatelse.

Av tabell 6 fremgår det kvantum sei som blir tatt som bifangst i trålfiske etter øyepål og vassild, samt trålfiske etter NVG-sild. I 2001 økte denne bifangsten sterkt sammenlignet med tidligere år. Trålere som driver industrifiske kan som kjent ha inntil 20% bifangst av torsk, hyse og sei til sammen, regnet i rund vekt av fangsten ombord. Spørsmålet om bifangst av sei i industri-trålfisket blir for øvrig drøftet nærmere under punkt 4.5 om reguleringer av trålfisket etter sei nord for 62 N i 2003.

3.4.1. Seitrålerne

Etter økningen av den norske totalkvoten den 15. juli, ga dette seitrålerne følgende fartøyskvoter:

Tabell 7 Seitrålernes fartøyskvoter

Lengdegruppe	Kvotefaktor	Antall	Fartøyskvote
Fartøy under 21 m	0,35	1	277
Fartøy under 250 BRT og mellom 21 og 33 meter	0,75	6	594
Fartøy mellom 250 BRT og 400 BRT og under 34 meter	0,85	6	673
Fartøy over 400 BRT og 34 meter	1,00	3	793

Seitrålernes kvote ble periodisert ved at 20% av årskvoten skulle fiskes etter 1. september. Pr 20. oktober har seitrålerne fisket 7.550 tonn av kvoten på 10.248 tonn, slik at det gjenstår 2.698 tonn.

På grunn av utviklingen i fisket ble seitrålernes fartøyskvoter økt med 15% den 14. oktober, og med 15% på nytt den 31. oktober. Den 14. november ble maksimalkvotene igjen økt med 15%, slik at de gjeldende fartøyskvoter pr. nå varierer fra 421 tonn til 1204 tonn.

3.4.2. Torske-trålerne

Etter økningen 15. juli, hadde torsketrålerne en gruppekvote på 44.992 tonn som ble fordelt som fartøyskvoter på fartøy etter en modell som ga fabrikktrålerne en andel av gruppekvoten på 22,3%, ferskfisk/rundfrysetrålere 37,7%, mens småtrålere fikk en andel på 20%. Kvotene til de enkelte gruppene ble deretter delt likt mellom antall fartøy i hver gruppe. Dette ga følgende kvotefaktorer og fartøyskvoter:

Tabell 8 Kvotefordeling og fartøyskvoter 2002

Trålgruppe	Kvotefaktor	Fartøyskvote	
Fabrikktrålere	1,32	603	Tonn
Ferskfisk-/rundfrysetrålere	1,00	456	”
Småtrålere	0,58	264	”

Fartøyskvotene i 2002 er såpass små at mange trålere også i 2002 har vært nødt til å bruke store deler av kvoten til å dekke bifangst av sei i fisket etter torsk og hyse.

Trålkvoten har hittil blitt endret 2 ganger, først ved en intern refordeling den 14.oktober som ga alle trålerne et kvotetillegg på 30 tonn pr. fartøy, og deretter et tillegg 170 tonn pr tråler den 31.oktober, slik at gjeldende fartøyskvoter er på 803 tonn for fabrikktrålere, 656 tonn for ferskfisktrålerne og 464 tonn for småtrålerne. Den første refordelingen skyldtes at ikke alle torsketrålerne kom til å utnytte sin seikvote fullt ut, mens den andre refordelingen tok høyde for at det kunne komme til å gjenstå til sammen 15.000 tonn av gruppekvoten not og til konvensjonelle redskaper.

4. FORSLAG TIL REGULERINGER I SEIFISKET NORD FOR 62°N I 2003

4.1. GENERELT

Fiskeridepartementet har fastsatt TAC til 164.000 tonn. Når gruppekvoter o.a. skal tallfestes i det følgende, er utgangspunktet en norsk totalkvote på 154.000 tonn for 2003.

4.2. FORDELING AV KVOTEN PÅ REDSKAPSGRUPPER

I tråd med vedtaket fra Landsmøte i Norges Fiskarlag i oktober 2001 når det gjelder fordeling av kvoten av sei nord for 62 på redskapsgrupper, vil Fiskeridirektøren foreslå følgende fordeling:

Tabell 9 Gruppekvoter 2003

Redskapsgruppe	%-andel	Gruppekvote	
Konvensjonelle redskaper	38%	58.520	Tonn
Notgruppen	25%	38.500	”
Trålgruppen	37%	56.980	”

Reguleringene av de enkelte redskapsgrupper vil bli behandlet enkeltvis i det følgende.

4.3. REGULERINGER I NOTFISKET ETTER SEI

For å utnytte den individuelle veksten som finner sted i sommerhalvåret, vil det som før være hensiktsmessig å periodisere fisket slik at hovedtyngden av notfisket skjer sent på sommeren.

I 2002 ble 40% av kvoten avsatt til et fiske fra 1. januar til og med 8. juli, mens resten dvs. 60%, ble avsatt til et fiske fra og med 12. august. Tidspunktet for oppstart av andre periode var samordnet med forslag til regulering av makrellfisket. En på forhånd fastlagt stopp-periode gir næringen muligheter for driftsplanlegging og dermed mulighet for økt verdiskapning både for flåte og landindustri. Det kan imidlertid synes som om stopp-perioden i år hadde en noe for lang varighet – noe som kan være en del av årsaken til at notgruppen ser ut til å ikke få fisket opp sin gruppekvote. Fiskeridirektøren er således innstilt på en noe kortere stopp-periode, blant annet for å gi små fartøy anledning til å fiske når vær og tilgjengelighet er best.

Fiskeridirektøren foreslår at det etter de samme prosentandeler som i 2002 avsettes et kvantum på 15.400 tonn (40%) til et fiske fra og med 1. januar til og med 13. juli og 23.100 tonn (60%) til et fiske fra og med 11. august og ut året.

Fiskeridirektøren vil foreslå samme fordeling av gruppekvote på fartøyer som i år, som var i tråd med vedtak i av 24.11.02 i Landstyret i Norges Fiskarlag, dvs.:

Tabell 10 Fordeling av gruppekvote på lengdegrupper

Gruppe	%-andel	Kvote	
Fartøy 0 – 14,99 meter	8,8%	3.388	tonn
Fartøy mellom 15,00 – 20,99 meter	19,7%	7.584	"
Fartøy på 21 meter og over	71,5%	27.528	"
Sum	100,0%	38.500	

Fiskeridirektøren foreslår at gruppekvote fordeles på lengdegrupper som vist i tabell 10.

Seinotfisket har tidligere vært betydelig overregulert, og maksimalkvotene i seinot har gradvis blitt redusert de siste årene, – både for å strekke varigheten på notfisket, men også for å sikre en rimelig fordeling av fangstmulighetene mellom fartøyene. Maksimalkvotene ved årets begynnelse i år ga en overregulering på ca 84%, litt høyere enn i 2001. Med utgangspunkt i fordelingsmodellen til Norges Fiskarlag, og basert på erfaringene fra årets fiske - er Fiskeridirektøren innstilt på å fastsette maksimalkvoter for 2003 som totalt sett gir omtrent samme overregulering fra årets begynnelse som i år.

En fornuftig overregulering i hver lengdegruppe gir ikke nødvendigvis sammenheng mellom kvotestørrelse og fartøystørrelse. Med utgangspunkt i samme stige som ble lagt til grunn for årets maksimalkvoter, har en i tabell 11 nedenfor beregnet maksimalkvoter for hver kvote- og lengdegruppe. Hvor stor overregulering maksimalkvoten medfører, er angitt i kolonnen til høyre. Overreguleringen gjør at forskjellen mellom maksimalkvotene neste år avviker fra årets kvotestige. Siden årets deltakelse var en del mindre enn deltakelsen i 2001, har en brukt deltakelsen i 2001 for å beregne maksimalkvotene, dette fordi fartøyene fra 2001 også vil ha deltakeradgang i 2003.

Fiskeridirektøren foreslår at kvoten for de forskjellig lengdegruppene fordeles som maksimalkvoter med en samlet overregulering på vel 80% for notgruppen sett under ett. Dette gir følgende maksimalkvotestige:

Tabell 11 Maksimalkvoter fordelt etter lengde

Kvotegruppe	Lengdegrupper:	Kvote- stige 2002	Maksimal- kvoter 2002	Maksimal- kvoter 2003	Over- regulering 2003
-------------	----------------	-------------------------	-----------------------------	-----------------------------	-----------------------------

Under 15 meter	under 15 meter	1,00	179	182	125%
15 – 20,99 meter	15 – 20,9 meter	1,33	270	273	80%
Over 21 meter	21 – 22,9 meter	1,65	364	369	80%
	23 – 25,9 meter	1,98	438	443	80%
	26 meter og over	2,30	508	514	80%

Fiskeridirektøren kan endre/oppheve maksimalkvotene, oppheve gruppekvotene for de ulike lengdegruppene og oppheve den samlede gruppekvoten for not dersom utviklingen i fisket skulle gjøre dette nødvendig for å fiske opp gruppekvotene og norsk totalkvote.

Fiskeridirektøren foreslår at forlengelse eller utskiftning til et større fartøy etter 28. april 1999, ikke skal gi grunnlag for økt kvote.

Fiskeridirektøren foreslår at ved utskiftning til et mindre fartøy skal kvoten beregnes etter utskiftningsfartøyets lengde.

4.4. REGULERINGER AV SEIFISKET MED KONVENSJONELLE REDSKAPER

4.4.1. Fartøy på 28 meter og over

Landsmøtet i Norges Fiskarlag foreslår i sine vedtak at 11% av den konvensjonelle kvoten skal tildeles fartøy på 28 meter og over.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy på 28 meter og over skal ha en andel på 11% av den konvensjonelle kvoten.

Dette utgjør 6.437 tonn sei.

For å kunne delta i fisket etter sei med garn i 2003, må fartøyet ha hatt adgang til å delta i fisket etter sei med garn for fartøy på 28 meter og over i 1998.

I 2002 har fartøy på 28 meter og over fisket til sammen 5.567 tonn pr 3. november, slik at det gjenstår 878 tonn av gruppekvoten på 6.354 tonn. I år og i 2001 var bifangstavsetningen 750 tonn, en reduksjon fra 2000 da den var på 1.000 tonn. Pr. 3. november er det fisket 489 tonn sei av denne bifangstavsetningen. Fartøy på 28 meter eller over som ikke har adgang til å delta i det direkte fisket, kan ha inntil 50% bifangst så lenge det direkte fisket er åpent.

Fiskeridirektøren foreslår at det avsettes 750 tonn av gruppekvoten for fartøy på 28 meter og over til dekning av bifangst. Når det direkte fisket er stoppet eller når det enkelte fartøy har fisket sin maksimalkvote, settes bifangstprosenten til 10%.

Basert på erfaringene fra årets fiske og basert på landindustriens behov for råstoff i første halvår er det hensiktsmessig å legge inn en liten overregulering ved beregning av maksimalkvoten for denne fartøygruppen.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy på 28 meter og over reguleres med en generell maksimalkvote på 300 tonn.

Dette gir en overregulering på ca 14% .

4.4.2 Fartøy i gruppe II under 28 meter

Under sak 12 har Fiskeridirektøren foreslått at fartøy i gruppe II skal ha en andel på 14% av den konvensjonelle kvoten i 2003. Dette gir en gruppekvote på 8.193 tonn.

På fartøynivå har fartøyene i gruppe II i år blitt regulert på lik linje med fartøy i gruppe I. Når det gjelder reguleringer av gruppe II i 2003, vises det til sak 14 om samlekvoter.

4.4.3. Fartøy under 28 meter i gruppe I

Fartøy under 28 meter i gruppe I vil som følge av forslagene ovenfor få en gruppekvote på 43.890 tonn. Finnmarksmodellen gir følgende kvotefordeling mellom lengdegruppene:

Tabell 12. Lengdegrupper og gruppekvoter

Lengdegruppe	%-andel	Gruppekvote
Fartøy under 10 meter	24%	10.534 Tonn
10 – 14,99 meter	37,3%	16.371 ”
15 – 20,99 meter	23,1%	10.139 ”
21 – 27,99 meter	15,6%	6.847
Sum	100%	43.890

Fiskeridirektøren foreslår at gruppekvoten for gruppe II fordeles på fartøy over og under 15 meter i henhold til tabell 12.

Fartøy under 15 meter vil bli regulert med samlekvoter (jfr. Sak 14), og fartøy over 15 meter vil få en andel på til sammen på 16.986 tonn.

Siden fartøy i gruppe I for første gang er skilt ut som egen gruppe, bør ikke overreguleringen settes for høyt fra årets begynnelse. På den annen side tyder erfaringene fra årets fiske der maksimalkvotene ble opphevet den 20. september, på at nivået på maksimalkvotene ved årets begynnelse i år var satt i laveste laget.

I gruppen mellom 15 og 20,9 meter finnes det 371 fartøy, mens det i gruppen av fartøy mellom 21 og 27,99 meter er 166 fartøy. I forhold til gruppekvoten neste år, finner Fiskeridirektøren det fornuftig å holde maksimalkvotene på samme nivå som før de ble opphevet i år.

Dersom Finnmarksmodellen legges til grunn sammen med en flat fordeling i hver gruppe og en overregulering som gir samme nivå på maksimalkvotene som i år, medfører en overregulering som vist nedenfor:

Tabell 13 Maksimalkvoter

Lengdegruppe	Antall fartøy	Gruppekvote	Maksimalkvote	Utdelte Kvoter	Over-Regulering
Sum 15 – 20,99	371	10.139	57	21.147	108%
Sum 21 – 27,99	166	6.847	81	13.446	96%
Sum	537	16.895		34.694	104%

Maksimalkvoter beregnet på dette grunnlag gir en overregulering på hele 104%.

Ett annet alternativ er å slå de to gruppene sammen, og med samme stige som i år, gir med samme overregulering som ovenfor den samme maksimalkvoten for fartøy mellom 21 og 27,99 meter dvs. 81 tonn, og 57 tonn til fartøy mellom 15 og 20,99.

Det viser at når det gjelder seifisket med konvensjonelle redskaper, er Finnmarksmodellen bedre egnet til å regulere fisket enn hva tilfelle er for hyse.

Fiskeridirektøren finner det imidlertid mest hensiktsmessig å regulere disse to gruppe sammen i 2003. Fiskeridirektøren er imidlertid skeptisk til å tiledele maksimalkvoter på årets nivå på

grunn av den stor overreguleringen dette medfører, men er på bakgrunn av årets erfaringer innstilt på å tildele kvoter på samme nivå som i år, og etter samme stige som i år.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy mellom 15 og 20,99 meter reguleres med en maksimalkvote på 57 tonn i 2003 og at tilsvarende kvote for fartøy mellom 21 og 27,99 meter settes til 81 tonn.

Disse maksimalkvoten gir samlet en overregulering på 104 %.

Fisket med konvensjonelle redskaper har vært fordelt på perioder for å sikre en spredning av fangst og råstoff ut over året. Siden reguleringsopplegget for seifisket med konvensjonelle redskaper nord for 62°N i 2003 inneholder en rekke nye momenter i forhold til tidligere års reguleringer, bla. annet ved at fartøyene under 28 meter er i en gruppe I og gruppe II med egne reguleringsopplegg i tillegg til at fartøy i gruppe I under 15 meter er regulert med samlekvoter. Dette reiser spørsmålet om ordningen med periodisering av fangsten for fartøy i gruppe I over 15 meter skal videreføres i sin nåværende form med en tredeling av året, eller om ordningen skal endres, eventuelt avskaffes.

For fartøyene er det en ulempe ved å dele gruppekvoten opp i periodekvoter at fisket splittes opp som er både uhensiktsmessig og lite økonomisk rasjonelt i forhold til en kontinuerlig drift.

Behovet for periodisering henger også sammen med graden av overregulering og tilgjengelighet av sei. Overreguleringen forbundet med de maksimalkvotene som fastsettes ved årets begynnelse kan være i største laget i forhold til den første periodekvoten, slik at fisket må stoppes tidlig. Et annet forhold er at med ulike redskaper fisker sei til ulike tider i løpet av året. Garnfisket foregår i hovedsak i perioden fra slutten av september til begynnelsen av april, mens juksafisket i hovedsak foregår om sommeren. Siden de fleste båtene i gruppe I som deltar i juksafiske om sommeren er under 15 meter og vil være regulert innenfor samlekvoteordningen i 2003, er det spørsmål om det er hensiktsmessig å fortsatt dele fisket til fartøy i gruppe I over 15 i 3 perioder, eller om det er mer hensiktsmessig å dele året i bare 2 perioder.

På grunn av at overreguleringen er såpass stor, mener Fiskeridirektøren at det fortsatt er behov for en periodisering, men at året deles i to perioder i stedet for tre som i år. Tabell 14 nedenfor viser hva fartøy mellom 15 og 21 meter har fisket i perioden fra 1/1 – 31/8 og i perioden fra 1/9 – 31/12 for årene 1998 til 2002 (3.11.02).

Tabell 14 Fangst fordelt på perioder

Periode	1998		1999		2000		2001		2002	
	Tonn	i %	Tonn	i %	Tonn	i %	Tonn	i %	Tonn	i %
1/- 31/8	11 951,5	73 %	14 692,6	78 %	9 214,3	49 %	10 836,1	57 %	9 770,7	75 %
1/9 - 31/12	4 416,0	27 %	4 177,5	22 %	9 515,3	51 %	8 055,1	43 %	3 269,4	25 %
Sum	16 367,5	100 %	18 870,1	100 %	18 729,6	100 %	18 891,2	100 %	13 040,1	100 %

På bakgrunn av tabell 14, vil Fiskeridirektøren foreslå at gruppekvoten i 2003 fordeles på 2 perioder på følgende måte:

Tabell 15 Periodekvoter:

Periode:	2003	%
1. januar til 31. august	9.718	60
1. september til 31. desember	6.478	40
Sum	16.196	100

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy over 15 meter reguleres med en samlet gruppekvote på 16.196 tonn.

Når det gjelder bifangst, er det i år tillatt med inntil 25% bifangst av sei ved fisket etter andre arter ved landing, mens det i den enkelte fangst er tillatt med en bifangst på inntil 50%. Bifangstprosenten på 25% avregnes av samlet fangst pr uke, og samlet bifangst pr fartøy skal ikke utgjøre mer enn 40% av fartøyets maksimalkvote på årsbasis. Det ble ikke avsatt et eget kvantum til å dekke bifangst, slik at fisket måtte stoppes så tidlig at det kvantum som gjenstår skulle være stort nok til å dekke bifangst.

Fiskeridirektøren foreslår at ovenfornevnte bifangstordning videreføres i 2003.

Fiskeridirektøren foreslår at det ikke avsettes et eget kvantum til å dekke bifangst av sei i fisket etter andre arter, men at fisket blir stoppet slik at behovet for bifangst blir tatt høyde for.

4.4.4. Beregning av kvote ved utskiftning og forlengelse av fartøy

Det som nevnt opprettet en ny gruppe I for konvensjonelle fartøy under 28 meter, som innebærer en adgangsbegrensning av seifisket. For å hindre kvotemotivert kapasitetsoppbygning etter etablering av en deltakerordning, vil Fiskeridirektøren foreslå å innføre en ordning med skjæringsdato tilsvarende som for torsk. Det vil da være hensiktsmessig å bruke samme dato som for torsk, som er foreslått satt til deltakerforskriftens vedtakelsestidspunkt, 1. november 2002.

Fiskeridirektøren foreslår på denne bakgrunn at forlengelse eller utskiftning til større fartøy etter 1. november 2002 skal ikke gi grunnlag for økt kvote.

Fiskeridirektøren vil videre foreslå at ved utskiftning til mindre fartøy skal kvoten beregnes etter utskiftningsfartøyets lengde.

4.5. REGULERINGER I TRÅLFISKET ETTER SEI

En norsk totalkvote på 154.000 tonn gir som nevnt en trålkvote på 56.980 tonn i 2003.

4.5.1 Bifangst av sei i industritrålfisket nord for 62°N

Som det fremgår av tabell 6 foran, blir det i tillegg til det direkte trålfisket, også tatt sei som bifangst i trålfisket etter sild, øyepål og vassild nord for 62°N. Pr 3. november 2002 utgjør dette ca. 1.200 tonn. Avsetningen på 1.000 tonn er således overfisket med 300 tonn som er betydelig mindre enn i 2001 da kvoten ble overfisket med 1.700 tonn. I de fire foregående årene har kvantumet i gjennomsnitt utgjort ca. 1.000 tonn. pr år.

Trålere som driver et industritrålfiske med småmasket trål kan med hjemmel i §19 i maskevidde- og minstemålsforskriften ha inntil 20% bifangst av torsk, hyse og sei til sammen regnet i vekt av hele fangsten ombord. Denne regel gjelder ikke ved fiske etter tobis. Trålere med vassildtråttillatelse har en tilsvarende bifangstadgang begrenset til 10% nord for 64°N.

Tråttillatelsen (Nordsjøtillatelse) som gir adgang til å fiske bl.a. øyepål med småmasket redskap, er begrenset til å gjelde syd for 64°N. Fartøy med vassildtråttillatelse kan fiske i området mellom 62°N og en rett linje trukket mellom Myken fyr og posisjon 67°30'N 9°10'Ø.

Bifangstreglene er et kompromiss mellom hensynet til at fartøyene skal kunne utøve et lovlig industritrålfiske og hensynet til å begrense bifangstadgangen så mye som mulig for i størst mulig utstrekning unngå bl.a. torsk, hyse og sei i fangstene.

Fiskeridirektøren forslår at det avsettes et kvantum på 1.000 tonn til dekning av bifangst i industritrålfisket nord for 62°N, og at denne trekkes fra seitrålernes gruppekvote.

For å unngå en overskridelse av avsetningen i 2003 og samtidig begrense seifisket med småmasket trål, er det nødvendig å sette et tak på hvor mye bifangst det enkelte fartøy kan fiske i løpet av året. Så langt i år har flertallet av nordsjøtrålerne hatt en bifangst under 50 tonn.

Fiskeridirektøren forslår at det enkelte fartøy som fisker i medhold av en nordsjøtråttillatelse eller en avgrenset nordsjøtillatelse, ikke kan fiske mer en 50 tonn sei som bifangst.

Dersom et fartøy fisker mer enn 50 tonn, kan ikke fartøyet fiske sei som bifangst i resten av året.

Fiskeridirektøren foreslår at kvoten på 56.980 tonn, blir fordelt med en andel på 80% til torsketrålerne og 20% til trålere med seitråttillatelse. Fratrullet en bifangstadgang på 1.000 tonn til nordsjøtrålerne, gir dette seitrålerne en gruppekvote på 10.396 tonn mens torsketrålerne får en gruppekvote på 45.584 tonn.

4.5.2. Torsketrålerne

Det forhold at torsketrålerne også i 2003 vil få lave fartøykvoter av torsk og hyse, øker betydningen av trålfisket etter sei som driftsalternativ. Trålernes fangstkapasitet er langt høyere enn det samlede kvotegrunlaget og det er følgelig et stort reguleringsbehov i trålfisket.

For 2000 kom et forslag fra et enstemmig utvalg i Norske Trålerederiers Forening om hvordan gruppeknoten skulle fordeles mellom de ulike trålgrupper. Dette forslaget ble lagt til grunn for reguleringene i 2001 og 2002. Også Landsmøtet i Norges Fiskarlag har gitt sin tilslutning til denne fordelingen.

Denne fordelingen ga fabrikktrålerne en andel av gruppeknoten på 22,3%, ferskfisk/rundfrysetrålere 37,7%, mens småtrålere fikk en andel på 20%. Kvoteene til de enkelte gruppene ble deretter delt likt mellom antall fartøy i hver gruppe. Dette ga følgende forhold mellom fartøykvoter:

Fabrikktrålere	1,32
Ferskfisk-/rundfrysetrålere	1,00
Småtrålere	0,58

Enhetskvoteordningen medfører at antall kvotefaktorer vil på det nærmeste være konstant til ordningen utløper om 12 – 13 år, samtidig som antall fartøy blir redusert. Flere ferskfisk- og rundfrysetrålere har gjennom denne ordningen skaffet seg småtrålerkvoter slik at fordelingen mellom gruppene er endret samt at fartøy i de enkelte gruppene vil ha forskjellige kvoter.

For 2003, foreslår derfor Fiskeridirektøren at torsketrålerne sin gruppekvote blir fordelt på grunnlag av følgende kvotefaktorer som gir disse kvotene:

Tabell 16 Kvotefaktorer og fartøykvoter 2003

Trålgruppe	Faktor	Fartøy kvote
Fabrikktrålere		616
	1,32	
Ferskfisk-/rundfrysetrålere		467
	1,00	
Småtrålere		271
	0,58	

Fartøykvotene skal også dekke bifangst av sei i andre fiskerier. Fiskeridirektøren kan justere fartøykvotene dersom dette er nødvendig for at torsketrålerne gruppekvote på 45.584 tonn skal bli oppfisket.

For å sikre et kvantum til landindustrien i andre halvår, kan det være hensiktsmessig å pålegge ferskfisktrålere å avsette noe av fartøykvoten til et fiske etter 1. september. Fiskeridirektøren vil vise til diskusjonen om periodisering i fartøyregulerte fiskerier under sak 9/2002. Som et ledd i forenkling av reguleringene og større grad av markedsstyring i gjennomføringen av fisket, vil Fiskeridirektøren foreslå at periodiseringen av ferskfisktrålerne etter sei avvikles.

Fiskeridirektøren foreslår en avvikling av ordningen der 20% av seikvoten til ferskfisktrålerne periodiseres til etter 1. september.

4.5.3. Fartøy med seitråttillatelse

Som nevnt foran foreslås seitrålernes gruppekvote i 2003 satt til 10.396 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at gruppeknoten for seitrålere fordeles som i 2003 som fartøykvoter på de enkelte fartøy etter de samme kvotefaktorer som i 2002:

Tabell 17 Kvotefaktorer, antall fartøy og fartøykvoter 2003

Kvotefaktor	Antall fartøy	Fartøykvote
0,35	1	281
0,75	6	602
0,85	6	682
1,00	3	803

På samme måte som for ferskfisktrålerne, foreslår Fiskeridirektøren en avvikling av ordningen der 20% av seikvoten til seitrålerne periodiseres til etter 1. september.

For å hindre en uhensiktsmessig kvotemotivert kapasitetsoppbygging i seitrålgruppen, foreslår Fiskeridirektøren å videreføre ordningen som innebærer at utskiftning eller forlengelse av fartøyet etter 1. januar 1998 ikke gir grunnlag for økt fartøykvote. Dette betyr at ved utskiftning eller forlengelse til større fartøy etter 1. januar 1998 skal erstatningsfartøyets kvote beregnes etter utskiftningsfartøyets lengde før nevnte skjæringsdato.

5. SEIFISKET I NORDSJØEN OG SKAGERRAK

5.1. FISKET I 2002

Etter forhandlingene med EU har Norge i 2002 en kvote på 70.200 tonn sei i Nordsjøen og Skagerrak. Av denne er 4.200 tonn avsatt til å dekke tredjeland sitt fiske, slik at den norske kvoten er på 66.000 tonn. Den norske kvoten er fordelt på redskapsgrupper med en gruppekvote på 5.500 tonn til notfisket, 8.000 tonn til konvensjonelle redskaper og 52.500 tonn til trålerne. Av biologiske og markedsmessige hensyn er det også innført en generell stopp i alt trålfiske etter sei i Nordsjøen og Skagerrak fra og med 2. juli til og med 12. august. Det er avsatt 35% av trålernes gruppekvote, til et fiske etter 12. august, mens det er avsatt 300 tonn av notkvoten til et fiske etter 1. september.

Tabell 18 viser utviklingen i fisket i perioden fra 2000 til 3. november 2002 .

Tabell 18 Norsk seifiske i Nordsjøen og Skagerrak i tonn rund vekt

Redskap	Fangst 2000	Fangst 2001	Gruppe- kvoter 2002	Fangst pr. 03.nov 2002	Rest- kvote 2002
Not	5.433	4.449	5.500	5.463	37
Garn og andre	9.140	7.874	8.000	6.414	1.586
Trål ²	28.634	31.621	52.500	39.440	13.060
Herav:					
Torsketrålere	15.274	19.887	34.675	27.830	6.845
Seitrålere	3.670	5.427	9.025	5.728	3.297
Nordsjøtrålere	9.690	6.307	8.800	5.882	2.918
o.a.					
Sum ²	43.207	43.944	66.000	51.317	14.683

¹ Inntil 3000 tonn kan fiskes som bifangst.

² I tillegg kommer bifangst av sei til oppmaling.

Tabellen viser at det gjenstår bare 37 tonn av notkvoten, mens det gjenstår 1.586 tonn av kvoten til garn og konvensjonelle redskaper. Trålfisket vil bli nærmere kommentert nedenfor.

I tillegg til gruppekvoten har seifisket med garn og andre konvensjonelle redskaper vært regulert på fartøynivå med en generell maksimalkvote på 450 tonn, mens det som i tidligere år ikke har vært fangstbegrensninger på fartøynivå i notfisket. Maksimalkvoten for garn og konvensjonelle redskaper ble økt til 600 tonn 15. oktober.

Også i 2002 ble trålkvoten fordelt på de ulike trålgruppene med 34.675 tonn til torsketrålerne, 9.025 tonn til seitrålere og 8.800 tonn til fartøy med nordsjøtillatelse eller avgrenset tråltillatelse. Torsketrålernes maksimalkvoter fremgår av tabell 19 nedenfor.

Tabell 19

Gruppe	Opprinnelig maksimalkvote	Tilleggskvot e12.07	Tilleggskvot 15.10
Fabrikktrålere	700	140	280
Torsketrålere	500	100	200

Dette gir en fabrikktråler en maksimalkvote på til sammen 1.120 tonn mens de andre torsketrålerne maksimalkvote på 800 tonn.

Torsketrålernes fiske i første periode ble stoppet 24. februar for å sikre at det gjensto et kvantum til fiske etter 12. august. Det var da fisket ca. 22.600 tonn. Torsketrålerne sitt fiske ble på nytt åpnet 13. august og maksimalkvotene ble justert opp på grunn av at deltakelsen i 1. halvår var noe lavere enn forventet. Svak fangstutviklingen etter at trålfisket ble åpnet 13. august førte til at maksimalkvotene på nytt ble økt den 15. oktober. Pr. 3. november har torsketrålerne fisket til sammen 27.830 tonn sei, slik at det gjenstår 6.845 tonn av gruppekvoten på 34.675 tonn.

Seitrålernes gruppekvote på 9.025 tonn ble fra årets begynnelse fordelt med fartøykvoter som fremgår av tabellen nedenfor.

Tabell 20 Seitrålernes maksimalkvoter/fartøykvoter og tilleggskvoter 2002

Gruppe	Kvote-Faktor	Fartøykvote
Fartøy under 250 BRT og mellom 21 og 33 meter	0,75	485
Fartøy mellom 250 BRT og 450 BRT og under 34 meter	0,85	550
Fartøy over 400 BRT og over 34 meter	1,00	647

Også seitrålerne sitt seifiske viste en relativt svak fangstutvikling, slik at maksimalkvotene ble opphevet 15. oktober og det ble gitt adgang til et fritt fiske innenfor gruppekvoten på 9.025 tonn.

Nordsjøtrålerne ble fra årets begynnelse regulert med en maksimalkvote på 300 tonn. Maksimalkvoten skal dekke bifangst av sei i industritrålfisket, og dersom et fartøy fisker opp sin maksimalkvote, kan ikke fartøyet fiske sei som bifangst i resten av året. Denne maksimalkvoten ble økt fra 300 til 600 tonn den 16. oktober. Sluttseddelstatistikken viser at denne trålgruppen har fisket 5.606 tonn av gruppekvoten på 8.800 tonn pr. 20 oktober. I tillegg kommer en estimert fangst på 6.187 tonn sei som har blitt oppmalt sammen med øyepål og tobis. Dette er et estimert kvantum som fremkommer på grunnlag av prøvetaking av industrifangstene.

6. FORSLAG TIL REGULERING AV SEIFISKET I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2003

Som nevnt foran har ACFM anbefalt at fiskedødeligheten bør være lavere enn $F_{pa} = 0,40$ som betyr et uttak i 2003 på under 176.000 tonn ($F_{pa} = 0,40$) i Skagerrak og Nordsjøen (ICES-område IIIa og IVa).

Forhandlingene med EU er enda ikke fullført, men som et **regneeksempel**, vil en her legge til grunn at forhandlingsresultatet gir en totalkvote på samme nivå som i år - dvs. 135.000 tonn. Norges bruttokvote ut fra sonetilhørighet på 52%, skulle da bli 70.200 tonn. Norsk kvote etter avsetninger til 3. land skulle da bli i størrelsesorden 65.200 tonn.

Dersom det i forhandlingene med EU blir fastsatt en høyere TAC, vil trålkvoten med tilhørende delgruppekvoter og kvoter pr. fartøy måtte settes høyere enn i regneeksempelen nedenfor.

6.1. Notfisket

I tråd med vedtaket til Landsmøtet i Norges Fiskarlag, vil Fiskeridirektøren foreslå at kvoten i 2003 fastsettes til 5.500 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at det avsettes en egen kvote på 5.500 tonn til notfisket etter sei sør for 62°N i 2003.

6.2. Fisket med konvensjonelle redskaper

I tråd med Landsmøtet i Norges Fiskarlag foreslår Fiskeridirektøren at gruppeknoten for seifisket med konvensjonelle redskaper i 2003 settes til 8.000 tonn.

For å sikre et kvantum for kystfisket, foreslår Fiskeridirektøren at det konvensjonelle fisket for fartøy over 28 m stoppes når det gjenstår 1.400 tonn av gruppeknoten. Dette er tilsvarende regulering som i inneværende år.

I 2001 og 2002 ble det konvensjonelle fisket regulert med en generell maksimumkvote på 450 tonn. Dette var en reduksjon i forhold til de foregående årene da maksimumkvoten var på 500 tonn i 2000 og 600 tonn i 1999. det i øyeblikket gjenstår vel 1.600 tonn av gruppeknoten, samt at denne fartøygruppen har blitt redusert med 7 fartøy over 28 meter siden i 2001, er det etter Fiskeridirektøren behov for å justere denne maksimumkvoten noe opp.

Fiskeridirektøren vil foreslå at fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper reguleres med en generell maksimumkvote på 500 tonn.

6.3. Trålfisket

Fiskeridirektøren foreslår at den resterende del av den norske seikvoten i Nordsjøen og Skagerrak dvs. 50.340 tonn, tildeles trålerne.

Landsmøtet i Norges Fiskarlag går inn for at det først avsettes 5.000 tonn til nordsjøtrålerne og at det resterende kvantum av trålknoten fordeles som vist i tabellen på nedenfor;

Tabell 21 Trålkvoter

Gruppe	Andel	Gruppekvote
Gruppekvote trål		51.700
Nordsjøtrålere	Avsetn.: 5.000 tonn	5.000
Til fordeling		46.700
Nordsjøtrålere	8%	3.736
Seitrålere	19%	8.873
Torsketrålere	73 %	34.091

Fiskeridirektøren foreslår at en følger Norges Fiskarlags landsmøtevedtak om å fordele trålknoten i Nordsjøen og Skagerrak som vist ovenfor.

I 2002 ble trålerne i tillegg regulert med egne maksimumkvoter innenfor de respektive gruppeknotene. For å sikre fangstmulighetene til den enkelte tråler i størst mulig grad, samt fortsatt redusere risikoen for et overfiske, er det etter Fiskeridirektørens oppfatning mest hensiktsmessig å fordele gruppeknotene som fartøykvoter eller maksimumkvoter med liten grad av overregulering. Dette gjelder særlig fartøy med torsketråttillatelse eller, men i mindre grad fartøy med seitrål- og nordsjøttillatelse.

Av torsketrålere har alle de gjenværende fabrikktrålerne deltatt i seifisket i Nordsjøen, og disse fartøyene har kapasitet til å fiske langt større kvanta enn årets kvote på 1.120 tonn. Når det gjelder småtrålere og ferskfisktrålere er det mange fartøy som ikke har deltatt i seifisket i Nordsjøen, og for disse to gruppene er det derfor behov for en viss overregulering i forhold til det samlede antall fartøy i de to gruppene. I år har for eksempel 18 småtrålere og 26 ferskfisk/rundfrysetrålere deltatt. Sett under ett vil derfor Fiskeridirektøren videreføre årets modell med en maksimalkvoteregulering som gir en overregulering på 100% dersom alle fartøyene i denne gruppen deltar.

Tabell 22 Maksimalkvoter/fartøykvoter og tilleggskvoter 2002

Gruppe	Kvote-Faktor	Fartøykvote
Fabrikktrålere	1,4	916
Ferskfisktrålere og småtrålere	1,00	654

Når det gjelder seitrålerne, vil Fiskeridirektøren foreslå at gruppekvoten på 8.873 fordeles på samme måte som i år, men med en overregulering på 30%.

Dette gir følgende kvoter

Tabell 23 Maksimalkvoter 2003

Gruppe	Kvote-faktor	Fartøykvote
Fartøy mellom 250BRT og 400 BRT og under 34 meter	0,85	703
Fartøy over 400BRT og 34 meter	1,00	827

Gruppekvoten til nordsjøtrålerne på 8.736 tonn er en liten nedgang på 64 tonn i forhold til årets kvote. I år er nordsjøtrålerne blitt regulert med en maksimalkvote på 300 tonn som ble økt til 600 tonn den 3. oktober. Pr. 3. november er det registrert en fangst på 5.882 tonn på sluttsedel levert av nordsjøtrålerne. I tillegg kommer fangst av sei som er gått til oppmaling sammen med industriartene. Ved kvoteavregning av fartøyene i denne gruppen er det hittil ikke tatt hensyn til det kvantum som er beregnet medgått til oppmaling. Fiskeridirektøren vil ikke foreslå at oppmalingskvantumet tas hensyn til ved en kvoteavregning i 2003, men vil utrede dette spørsmålet nærmere med tanke på reguleringer etter 2003.

For å unngå et trålfiske på sei under minstemål, er hovedregelen at sei skal fiskes med stormasket trål. Trålere som driver et industrifiske med småmasket trål, unntatt ved fiske etter tobis, kan imidlertid med hjemmel i §18 i maskevidde- og minstemålsforskriften ha inntil 20% bifangst av torsk, hyse og sei til sammen regnet i vekt av hele fangsten om bord.

Bifangstbestemmelsen er en avveining mellom å ikke tillate et fiske etter torsk, hyse og sei med småmasket redskap, og på den annen side at det er nødvendig med en tillatt innblanding av disse artene for å kunne gjennomføre et industrifiske. Med den store overkapasiteten i industritrålerflåten i øyeblikket, kan det være grunn til å anta at enkelte fartøy fisker mer sei innenfor bifangstordningen enn det som er nødvendig for å gjennomføre et industritrålfiske, for på den måten å øke verdien av fangsten. Mange nordsjøtrålere har begrensede driftsalternativer til industrifisket etter øyepål, tobis og kolmule, og bifangsten av sei gir for mange av disse fartøyene et betydelig tilskudd til fangstverdien. Samlet sett vil derfor deltakelsen i denne gruppen trolig bli like stor i 2003 som i år dvs. ca. 60 fartøy.

En maksimalkvote vil bidra til at det enkelte fartøy må begrense bifangst av sei i industritrålfisket, og Fiskeridirektøren vil videreføre denne ordningen i 2003. Med

utgangspunkt i den foreslåtte gruppekvote på 8.736 tonn, i 2002 er kvoten 8.800 tonn, og erfaringene fra årets fiske, vil Fiskeridirektøren foreslå at nordsjøtrålerne også reguleres med en maksimalkvote på 300 tonn også i 2003.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy med nordsjøtrållatelse eller avgrenset nordsjøtillatelse reguleres innenfor en maksimalkvote på 300 tonn pr fartøy.

For å sikre at de minste fartøyene skal kunne få fiske en del av kvoten, foreslår Fiskeridirektøren at fartøy med nordsjøtrållatelse eller avgrenset nordsjøtillatelse kan fortsette fisket innenfor en avgrenset kvote på 30 tonn på årsbasis selv om fisket er stoppet.

I tråd med næringens ønske, vil Fiskeridirektøren som i foregående år innføre en stopp trålfisket i Nordsjøen om sommeren, fordi det er biologisk hensiktsmessig å begrense fisket i sommermånedene.

Fiskeridirektøren foreslår en stopp i trålfisket etter sei sør for 62°N i perioden fra og med mandag 29. juni til og med søndag 10. august.

Fiskeridirektøren foreslår at trålfisket periodiseres slik at inntil 65% av gruppekvoteene kan fiskes før sommerstoppen og 35% etter sommerstoppen.